

LEGE Nr. 21 din 1 martie 1991 *** Republicată

Legea cetățeniei române

EMIS DE: PARLAMENTUL

APARUTĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 98 din 6 martie 2000

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 192/1999 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, dându-se articolelor o nouă numerotare. Legea cetățeniei române nr. 21/1991 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 6 martie 1991.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

Cetățenia română este legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român.

Cetățenii români sunt egali în fața legii; numai ei vor fi admiși în funcțiile publice civile și militare.

Cetățenii României se bucură de protecția statului român.

ART. 2

Modurile de dobândire și de pierdere a cetățeniei române sunt cele prevăzute în prezenta lege.

ART. 3

Încheierea, declararea nulității, anularea sau desfacerea căsătoriei între un cetățean român și un străin nu produce efecte asupra cetățeniei soților.

CAP. 2

Dobândirea cetățeniei române

ART. 4

Cetățenia română se dobândește prin:

- a) naștere;
- b) adopție;
- c) acordare la cerere.

A. Prin naștere

ART. 5

Copiii născuți pe teritoriul României, din părinți cetățeni români, sunt cetățeni români.

Sunt, de asemenea, cetățeni români cei care:

- a) s-au născut pe teritoriul statului român, chiar dacă numai unul dintre părinți este cetățean român;
- b) s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia română.

Copilul găsit pe teritoriul statului român este cetățean român, dacă nici unul dintre părinți nu este cunoscut.

B. Prin adopție

ART. 6

Cetățenia română se dobândește de către copilul cetățean străin sau fără cetățenie prin adopție, dacă adoptatorii sunt cetățeni români, iar adoptatul nu a împlinit vârsta de 18 ani. În cazul în care numai unul dintre adoptatori este cetățean român, cetățenia adoptatului minor va fi hotărâtă, de comun acord, de către adoptatori. În situația în care adoptatorii nu cad de acord, instanța judecătorească competentă să încuviințeze adopția va decide asupra cetățeniei minorului, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia. Dacă adopția se face de către o singură persoană, iar aceasta este cetățean român, minorul dobândește cetățenia adoptatorului.

ART. 7

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a fost niciodată cetățean român, dacă domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate. În cazul desfacerii adopției copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani pierde cetățenia română pe data desfacerii adopției, dacă acesta domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

C. Prin acordare la cerere

ART. 8

Cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă îndeplinește următoarele condiții:

a) s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, locuiește în mod legal, continuu și statornic pe teritoriul statului român de cel puțin 7 ani sau, în cazul în care este căsătorit cu un cetățean român, de cel puțin 5 ani;

b) dovedește prin comportarea și atitudinea sa loialitate față de statul și de poporul român;

c) a împlinit vârsta de 18 ani;

d) are asigurate mijloacele legale de existență;

e) este cunoscut cu o bună comportare și nu a fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român;

f) cunoaște limba română și posedă noțiuni elementare de cultură și civilizație românească, în măsura suficientă pentru a se integra în viața socială;

g) cunoaște prevederile Constituției României.

Termenele prevăzute la alin. 1 lit. a) pot fi reduse până la jumătate în cazul în care solicitantul este o personalitate recunoscută pe plan internațional.

ART. 9

Copilul născut din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie și care nu a împlinit vârsta de 18 ani dobândește cetățenia română o dată cu părinții săi. În cazul în care numai unul dintre părinți dobândește cetățenia română, părinții vor hotărî, de comun acord, cu privire la cetățenia copilului. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia. Copilul dobândește cetățenia română pe aceeași dată cu părintele său.

ART. 10

Cetățenia română se poate acorda și persoanei care a avut această cetățenie și care cere redobândirea ei, cu păstrarea cetățeniei străine și stabilirea domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă îndeplinește în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. 8 lit. b), c) și e). Țărâni care se repatriază și solicită redobândirea cetățeniei române hotărâsc și în privința cetățeniei copiilor lor minori. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia. edobândirea cetățeniei de către unul dintre soți nu are nici o consecință asupra cetățeniei celuilalt soț. Soțul cetățean străin sau fără cetățenie al persoanei care se repatriază și redobândește cetățenia română poate cere dobândirea cetățeniei române în condițiile prezentei legi.

CAP. 3

Procedura acordării cetățeniei române

ART. 11

Aprobarea cererilor de acordare a cetățeniei române se face prin hotărâre a Guvernului care apreciază, în acest sens, asupra propunerilor ministrului justiției. Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 12

Cererea de acordare a cetățeniei române se face personal sau prin mandatar cu procură specială și autentică și va fi însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

ART. 13

Cererea de acordare a cetățeniei române se adresează comisiei pentru constatarea condițiilor de acordare a cetățeniei, care funcționează pe lângă Ministerul Justiției. Comisia, formată din 5 magistrați de la Tribunalul București, este desemnată, pe o perioadă de 4 ani, de președintele acestei instanțe. Președintele comisiei este magistratul cu funcția cea mai mare sau, la funcții egale, magistratul cu cea mai mare vechime în funcție. Comisia are un secretariat condus de un consilier din Ministerul Justiției, desemnat de ministru.

ART. 14

Comisia dispune, pe cheltuiala petiționarului, publicarea în extras a cererii de acordare a cetățeniei române în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Examinarea cererii de către comisie se va putea face numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării acesteia.

ART. 15

În vederea soluționării cererii, comisia poate dispune:

a) completarea actelor, precum și orice explicații din partea petiționarului;

b) solicitarea de relații de la orice autorități;

c) citarea oricărei persoane care ar putea da informații folositoare.

ART. 16

Autoritățile publice care dețin date sau informații din care rezultă că solicitantul nu întrunește condițiile legale pentru acordarea cetățeniei sunt obligate să le comunice comisiei. Orice persoană poate face întâmpinare la comisia prevăzută la art. 13, cu privire la cererea de obținere a cetățeniei române, în cazul prevăzut la alin. 1.

ART. 17

După examinarea cererii comisia va întocmi un raport pe care îl va înainta, împreună cu cererea de acordare a cetățeniei române, ministrului justiției. În raport se va menționa, în mod obligatoriu, dacă sunt sau nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea cetățeniei.

ART. 18

Pe baza raportului comisiei ministrul justiției va prezenta Guvernului proiectul de hotărâre pentru acordarea cetățeniei. În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru acordarea cetățeniei, pe baza raportului comisiei ministrul justiției va comunica aceasta petiționarului.

ART. 19

Persoana căreia i se acordă cetățenia română, potrivit art. 8 și 10, cu stabilirea domiciliului în țară, depune în termen de 6 luni, în fața ministrului justiției sau a secretarului de stat delegat anume în acest scop, jurământul de credință față de România. Jurământul are următorul conținut:

"Jur să fiu devotat patriei și poporului român, să apar drepturile și interesele naționale, să respect Constituția și legile României."

Persoana care a obținut cetățenia română în condițiile prevăzute la art. 10, cu menținerea domiciliului în străinătate, va depune jurământul de credință în fața șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular al României din țara în care domiciliază.

ART. 20

Cetățenia română se dobândește pe data depunerii jurământului de credință. După depunerea jurământului ministrul justiției ori, după caz, șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular va elibera persoanei căreia i s-a acordat cetățenia română un certificat constatator.

CAP. 4

Dovada cetățeniei române

ART. 21

Dovada cetățeniei române se face cu buletinul de identitate sau, după caz, cu cartea de identitate, pașaportul ori cu certificatul prevăzut la art. 20 alin. 2. Cetățenia copilului până la vârsta de 14 ani se dovedește cu certificatul său de naștere, însoțit de buletinul ori cartea de identitate, după caz, sau pașaportul oricăruia dintre părinți. În cazul în care copilul este înscris în buletinul sau în cartea de identitate, după caz, ori în pașaportul unuia dintre părinți, dovada cetățeniei se face cu oricare dintre aceste acte. Dacă dovada cetățeniei copilului până la vârsta de 14 ani nu se poate face în condițiile alineatului precedent, dovada se va putea face cu certificatul eliberat de organele de evidență a populației. Dovada cetățeniei copiilor găsiți se face, până la vârsta de 14 ani, cu certificatul de naștere.

ART. 22

În caz de nevoie misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează, la cerere, dovezi de cetățenie pentru cetățenii români aflați în străinătate.

CAP. 5

Pierderea cetățeniei române

ART. 23

Cetățenia română se pierde prin:

- a) retragerea cetățeniei române;
- b) aprobarea renunțării la cetățenia română;
- c) în alte cazuri prevăzute de lege.

A. Prin retragerea cetățeniei române

ART. 24

Cetățenia română se poate retrage persoanei care:

- a) aflată în străinătate, săvârșește fapte deosebit de grave prin care vatămă interesele statului român sau lezează prestigiul României;
 - b) aflată în străinătate, se înrolează în forțele armate ale unui stat cu care România a rupt relațiile diplomatice sau cu care este în stare de război;
 - c) a obținut cetățenia română prin mijloace frauduloase.
- Cetățenia română nu poate fi retrasă persoanei care a dobândit-o prin naștere.

ART. 25

Retragerea cetățeniei române nu produce efecte asupra cetățeniei soțului sau copiilor persoanei căreia i s-a retras cetățenia.

B. Prin aprobarea renunțării la cetățenia română

ART.26

Pentru motive temeinice se poate aproba renunțarea la cetățenia română persoanei care a împlinit vârsta de 18 ani și care:

- a) nu este învinuită sau inculpată într-o cauză penală ori nu are de executat o pedeapsă penală;
- b) nu este urmărită pentru debite către stat, persoane fizice sau juridice din țară sau, având astfel de debite, le achită ori prezintă garanții corespunzătoare pentru achitarea lor;
- c) a dobândit ori a solicitat și are asigurarea că va dobândi o altă cetățenie.

ART. 27

Pierderea cetățeniei române prin aprobarea renunțării nu produce nici un efect asupra cetățeniei soțului sau copiilor minori. Cu toate acestea, în cazul în care ambii părinți obțin aprobarea renunțării la cetățenia română, iar copilul minor se află împreună cu ei în străinătate ori părăsește împreună cu ei țara, minorul pierde cetățenia română o dată cu părinții săi, iar dacă aceștia au pierdut cetățenia română la date diferite, pe ultima dintre aceste date. Copilul minor care, pentru a domicilia în străinătate, părăsește țara după ce ambii părinți au pierdut cetățenia română pierde cetățenia română pe data plecării sale din țară. Dispozițiile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în cazul în care numai unul dintre părinți este cunoscut sau este în viață. Copilul minor, încredințat prin hotărâre judecătorească părintelui care are domiciliul în străinătate și care renunță la cetățenie, pierde cetățenia română pe aceeași dată cu părintele căruia i-a fost încredințat și la care locuiește, cu condiția obținerii acordului celuilalt părinte, cetățean român. În situațiile prevăzute la alin. 2, 3 și 4 copilului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

C. Alte cazuri de pierdere a cetățeniei române

ART. 28

Copilul minor, cetățean român, adoptat de un cetățean străin, pierde cetățenia română, dacă, la cererea adoptatorului sau, după caz, a adoptatorilor, dobândește cetățenia acestora în condițiile prevăzute de legea străină. Minorului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul. Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. 1 este data dobândirii de către minor a cetățeniei adoptatorului. În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a pierdut niciodată cetățenia română.

ART. 29

În situația prevăzută la art. 5 alin. 3 copilul găsit pierde cetățenia română, dacă până la împlinirea vârstei de 18 ani i s-a stabilit filiația față de ambii părinți, iar aceștia sunt cetățeni străini. Cetățenia română se pierde și în cazul în care filiația s-a stabilit numai față de un părinte cetățean străin, celălalt părinte rămânând necunoscut. Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. 1 și 2 este data stabilirii filiației copilului.

CAP. 6

Procedura retragerii cetățeniei române și aprobării renunțării la cetățenia română

ART. 30

Guvernul României dispune prin hotărâre retragerea cetățeniei române sau, după caz, aprobarea renunțării la cetățenia română, apreciind asupra propunerii ministrului Justiției, făcută potrivit procedurii prevăzute la art. 13 - 18.

ART. 31

Orice autoritate sau persoană care are cunoștință de existența unui motiv pentru retragerea cetățeniei române poate sesiza, în scris, comisia de pe lângă Ministerul Justiției, având obligația să producă dovezile de care dispune. Comisia sesizată poate cere date sau informații de la orice autoritate sau persoană care are cunoștință despre existența situației prevăzute la art. 24.

ART. 32

Cererea de renunțare la cetățenia română se face personal sau prin mandatar cu procură specială și autentică și se depune la comisia care funcționează pe lângă Ministerul Justiției, care va proceda potrivit prevederilor art. 13 - 18.

ART. 33

Data pierderii cetățeniei române prin retragere sau prin aprobarea renunțării la aceasta este data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului.

CAP. 7

Dispoziții finale și tranzitorii

ART. 34

Sunt și rămân cetățeni români persoanele care au dobândit și au păstrat această cetățenie potrivit legislației anterioare.

ART. 35

Foștii cetățeni români care, înainte de data de 22 decembrie 1989, au pierdut cetățenia română din diferite motive o pot redobândi la cerere, în baza unei declarații autentificate, în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară, la

notarul public, chiar dacă au altă cetățenie și nu își stabilesc domiciliul în România. Beneficiază de dispozițiile alin. 1 și cei cărora li s-a ridicat cetățenia română fără voia lor sau din alte motive neimputabile lor, precum și descendenții acestora.

ART. 36

Cererile privind acordarea cetățeniei române și aprobarea renunțării la cetățenia română sunt supuse unei taxe prevăzute de lege. Prin derogare de la prevederile alin. 1, redobândirea cetățeniei române potrivit prevederilor art. 35 este scutită de plata taxelor consulare.

ART. 37

Persoanele cărora li s-a acordat cetățenia română, potrivit legii, au toate drepturile și libertățile, precum și obligațiile prevăzute prin Constituție și prin legile țării pentru cetățenii români.

ART. 38

Cetățenia română cu titlu de "cetățenie de onoare" se poate acorda unor străini pentru servicii deosebite aduse țării și națiunii române, la propunerea Guvernului, fără nici o altă formalitate, de către Parlamentul României. Persoanele care au dobândit cetățenia de onoare se bucură de toate drepturile civile și politice recunoscute cetățenilor români, cu excepția dreptului de a alege și de a fi ales și de a ocupa o funcție publică.

ART. 39

Pentru situațiile în care se cere consimțământul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, acesta trebuie făcut în forma unei declarații autentice date în fața notarului public.

ART. 40

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României*). Cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor rezolva în conformitate cu prevederile acesteia. Condițiile de dobândire a cetățeniei române rămân supuse reglementărilor în vigoare la data depunerii cererii.

*) A se vedea și data intrării în vigoare a actului normativ modificator.

ART. 41

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 24/1971 - Legea cetățeniei române, Decretul-lege nr. 137/1990 privind unele dispoziții referitoare la cetățenia română, prevederile art. 3 și ale art. 8 din Decretul-lege nr. 7/1989 privind repatrierea cetățenilor români și a foștilor cetățeni români, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.